

Usnesení

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Michala Mazance a Mgr. Jana Passera v právní věci žalobkyně: N. T., proti žalovanému: Ministerstvo vnitra, Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní přihrádka 21/OAM, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 2. 2005, čj. OAM-3143/VL-19-ZA05-2004, o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 31. 8. 2005, čj. 36 Az 40/2005 - 24,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaný rozhodl o neudělení azylu žalobkyni podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a současně rozhodl, že se na ni nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu.

Žalobkyně proti rozhodnutí žalovaného podala žalobu u Krajského soudu v Brně, který ji odmítl. Žalobkyně napadla usnesení krajského soudu kasační stížností; ta však byla podána pozdě.

Ze soudního spisu vyplynulo, že písemné vyhotovení usnesení bylo na žádost adresáta bez předchozího pokusu o doručení zásilky uloženo u držitele poštovní licence dne 23. 9. 2005 a adresátu byla zanechána výzva, aby si zásilku vyzvedl. Při pokusu o doručení byla žalobkyně v souladu s § 50c odst. 1, 2 o. s. ř. za použití § 42 odst. 5 s. ř. s., vyrozuměna o tom, že si má uloženou písemnost vyzvednout, a poučena, že nevyzvedne-li si zásilku do 10 dní od uložení, považuje se poslední den této lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl (§ 50c odst. 4 o. s. ř. za použití § 42 odst. 5 s. ř. s.). Protože si žalobkyně zásilku v uvedené lhůtě nevyzvedla, je dnem doručení pondělí 3. 10. 2005. Žalobkyně si napadené rozhodnutí převzala osobně u Krajského soudu v Brně v pátek 4. 11. 2005, to je však z hlediska běhu lhůt nerozhodné, neboť účinky doručení nastaly již dříve (obdobný právní závěr vyslovil Nejvyšší správní soud např. již v usnesení ze dne 10. 3. 2004, čj. 1 Azs 26/2004 - 35, nebo v usnesení ze dne 24. 2. 2004, čj. 5 Azs 15/2004 - 34).

Podle ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. V souladu s § 40 odst. 2 a 3 s. ř. s. končí lhůty

určené podle týdnů, měsíců nebo roků uplynutím toho dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce. Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Podle odst. 4 citovaného ustanovení se kasační stížnost podává u soudu, který napadené rozhodnutí vydal; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Nejvyššího správního soudu.

Vzhledem k tomu, že dnem, který určil počátek běhu lhůty pro podání kasační stížnosti, bylo pondělí 3. 10. 2005, je posledním dnem lhůty pro podání kasační stížnosti pondělí 17. 10. 2005. Kasační stížnost však byla podána osobně 8. 11. 2005.

Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnost jako opožděnou odmítl [§ 46 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 120 s. ř. s.].

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně 28. prosince 2005

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu

